

Uitstap Nieuwpoort september 2020

Zondag 6 september 2020

We zitten nog steeds midden in Corona tijd, dus tijd voor een dosis frisse corona vrije zeelucht op te snuiven. En dit zouden we doen met als uitvalplaats het mooie Nieuwpoort, of kozen we deze plaats uit voor zijn heerlijke Bouillabaisse in het eethuis De Roos 😊 Na een rustige rit naar de kust kwamen we iets voor de middag aan op de camperplaats De Zwerver. Het was er redelijk druk maar we vonden toch een coronasafe plaatsje.

De plaatsen waren hier mooi van elkaar gescheiden door een haagje. Misschien is de camperplaats wel wat ver verwijderd van de zeedijk, maar met de fiets is dat geen probleem. Zelfs naar de zee wandelen viel hier super mee, zo op de promenade langs vaargeul.

Maar eerst een boterhammetje vooraleer we op wandel gingen. Onder een stralende zon zetten we onze wandeltocht naar de zeedijk in. Na een stukje kwamen we aan bij het sluzencomplex van Nieuwpoort of beter gekend als de "Ganzepoot"

De uitlaatsluizen of vannen van het complex maken mogelijk dat de lage polders zich kunnen ontdoen van het overtollige water, terwijl de sluzen het waterpeil van de kanalen ten behoeve van de scheepvaart regelen. De deuren van de vannen zijn bij vloed gesloten, bij eb worden ze geopend om het overtollige water naar zee te loodsen. De eigenlijke sluzen worden gebruikt voor het versassen van schepen. Via 'De Ganzepoot' staat de Havengeul in verbinding met liefst zes verschillende verkeers- en/of drainage-inrichtingen.

Van noord naar zuid hebben we achtereenvolgend:

- Het Nieuw Bedelfverlaat: een afwateringskanaaltje van de polders.
- De Gravensluis: het kanaal Nieuwpoort-Plassendale vormt een ontsluiting naar de Oostkust toe.
- Het Springverlaat: de kreek van Nieuwendamme is een voormalige, meanderende loop van de IJzer en verzorgt de afwatering van de Nieuwlandpolder.
- De Iepersluis: naar de IJzer en het Spaarbekken.
- Veurne-Ambachtverlaat: afwatering in verbinding met de Noordvaart en de Slijkvaart.
- De Veurnesluis: kanaal Nieuwpoort-Duinkerke.

Daarna ging verder op de wandelpromenade langs de vaargeul. Die gedeeltelijk uit hardhout is aangelegd.

Er was omwille van de corona pandemie een wandelrichting aangeduid, maar ook hier waren er verschillende die met oogkleppen rondliepen en deden alsof stekeblind waren en de pijlen niet zagen.

Na een 4,5km wandelen kwamen we aan de zeedijk, de drukte viel al bij al wel mee. Afstand houden was geen probleem. Alhoewel de eerste strandbar er zeer aantrekkelijk bijlag gingen we toch eerst nog een stukje wandelen langs de zeedijk. Opzoek naar een rustig plekje en na een half uurtje slenteren vonden we een vrij plaatsje in een andere strandbar. Terwijl Marina ons plekje ging inpalmen ging ik ons eerst inschrijven en aan de zelfbedieningsbar een fris wijntje halen. Ja het was er gezellig en warm, zeer warm in het zonnetje. Zie ons hier straks maar zitten, 2 gekookte kreeften 😊 het werd intussen tijd voor onze lange terugtocht naar de Zwerver. Onderweg passeerden we het overzet pondje dit kan morgen van pas komen wanneer we een wandeling gaan maken naar het natuureservaat aan de overkant van de vaargeul.

Maandag 7 september 2020

Na een zeer rustige nacht hier op de Zwerver, stond er deze voormiddag een flinke wandeling op ons te wachten. Het Natuurreservaat IJzermonding dat zich uitstrekte aan de overkant van de wandelpromenade. Dit reservaat is uniek in België. Het zoete water van de IJzer, de enige rivier die in ons land rechtstreeks uitkomt in de Zee, vermengt zich hier met het zoute of zilte zeewater. Dit zorgt voor een speciale leefomgeving of biotoop voor planten en dieren. Het reservaat vormt samen met de achterliggende jachthaven een ideale rustplaats voor zeehonden. Benieuwd of we er straks zullen zien. Maar eerst de moor opzetten voor een heerlijke kop koffie en ontbijt. Daarna wandelschoenen aan en niet vergeten mijn nieuwe Canon meenemen, hopelijk resulteert dat in enkele mooie foto's. Het zonnetje was al vlug van de partij en het beloofde een zeer mooie en warme dag te worden. We passeerden het Albert monument aan de IJzer, zullen we morgen eens nader gaan bekijken. Liepen een stukje industriezone door en kwamen zo uit op één van de verschillende jachthavens hier. Ja, ze zaten er ... de zeehonden.

De zoom van mijn Canon kon beter, misschien toch eens overwegen om een lens aan te schaffen met een grotere zoom. Paashaas, Sinterklaas of zelf aanschaffen 😞 Door het vroege uur was het hier nog zeer rustig en corona proof. Eenmaal je het Natuurreservaat binnenging was het één en al rust, leuke wandelpaden met hier en daar een paadje naar een uitkijkpunt met zicht over de natuurpracht hier langs de IJzermonding. Je had dan ook verschillende kijkhutten waar je met wat geluk vogels kon spotten of zelfs een zeehond.

Tevens had je hier ook een mooi zicht over het overstromingsgebied langs de IJzer, de getijdenwerking heeft hier een enig schorren- en slikkengebied gevormd. Ideaal voor een variëteit aan bodemdieren zoals wormen, slakken, wieren, schelpen en kreeften. Helemaal op het einde kom je bij de vuurtoren van Nieuwpoort. De vuurtoren, een beschermt monument, dat na de verwoesting in de tweede wereldoorlog werd heropgebouwd. En daarna terug in werking gezet in maart 1049. Een bezoekje brengen aan de toren zit er evenwel niet in. Iets verder kon je het strand bereiken via een passerelle die gebouwd werd over de duinen.

We dachten hier het pond te nemen over de vaargeul, maar we hadden pech. Gisteren was de laatste dag dat het overvoer. Dus dan maar langs dezelfde weg terug naar de mobilhome, waar we een stukje na de middag aankwamen.

Deze namiddag gingen we een fietsen, op het internet kon je verschillende routes vinden. Er waren er twee die onze voorkeur hadden. De Doornpanneroute en de Fronzate fietsroute, het werd voor vandaag de eerste fietsroute.

De route startte aan sluizen van de Ganzepoot, hier ging het richting Veurne. Het was heerlijk rustig fietsen langs het Kanaal Nieuwpoort – Duinkerken. En tevens schitterend weer en dat was er aan te zien in Veurne centrum, veel volk op de markt en op de terrasjes. De fietsroute leidde ons door het kleine parkje langs de Markt en bracht ons terug een stukje langs de Vaart of kanaal. Dat we na een tijdje achter ons lieten en we koers zetten naar Adinkerke. Het pretpark Plopsaland lieten we links liggen en we begonnen aan een lang stukje fietsen naar de zee. In De Panne stopten we even want een mondmasker was hier op de dijk verplicht. Ook hier op de dijk een gezellige drukte, even genieten van het zeezicht en nu door naar Koksijde. We verlieten de straatjes en reden het verharde fietspad in het beschermde duingebied in, wat bekend staat onder de naam Doornpanne.

De Doornpanne vormt samen de "De Hoge Blekker" tevens met zijn 33m de hoogste duintop aan de Vlaamse kust en "De Schipgatduinen" een 240 ha groot duinmassief.

Na een kleine 40 km fietsen kwamen we terug op de camperplaats De Zwerver aan en genoten nog een paar uurtjes op ons terrasje bij de mobilhome.

Na een goed gevulde en prachtige wandel- en fietsdag hier in Nieuwpoort, smaakte de Bouillabaisse in restaurant "De Roos" heerlijk, echt een aanrader.

Dinsdag 8 september 2020

Ook vandaag in de voormiddag een wandeling op het programma, deze keer niet naar zee maar wel een stukje langs de IJzer. Langs de camperplaats had je de camping Kompas liggen. We passeerde de camping langs de straatkant om een paar kilometer verder de doorsteek te maken naar de IJzer. Het weer was wat bewolkt, maar dat hinderde niet zolang het maar niet begint te regenen en trouwens de zon was in aantocht voor de namiddag. We hadden op een paar wandelaars na het hele wandelpad voor ons alleen. Op de grote waterplas of het meer was er wel al wat actie aan de Zeilschool "De Spit".

Zo kwamen we bij de Gansepoot aan en besloten we een kijkje te gaan nemen aan het Albert-I monument, ook hier op dit vroege uur alles verlaten. Op de grasveld naast het Museum Westfrond staat sinds enkele jaren een standbeeld van Willem Vermandere. Het beeld "Reddende handen" is een beeld met in elkaar gevlochten handen, dat enigszins doet denken aan het "Treurende ouderpaar" van Käthe Kollwitz op het kerkhof van Vlasdslo. Het beeld herinnert niet alleen aan onze eigen bevrijding na de oorlog, maar ook aan alle verdrukten en vluchtelingen in deze wereld.

Na de middag werden de fietsen weer van stal gehaald voor de andere fietstocht, de Frondzate. De fietsroute begon ook aan de Gansepoot en passeerde via het fietspad lang de achterkant van de camperplaats, dus reden we camperplaats af en iets voorbij de camping het fietspad op richting binnenland. We reden de tocht groten deels langs de IJzer tot we in Diksmuide aankwamen. Hier hielden we halt aan de IJzertoren en gingen een kijkje nemen over de brug, op zoek naar een Coronasafe terrasje. Dat laatste lukte niet zo en eigenlijk was het ook te druk en niet gezellig zo direct langs de drukke weg. We zullen ons kans wel ergens anders wagen ofwel in Nieuwpoort zelf. De IJzer werd op de terugweg gewisseld voor een oude spoorbedding. Langs deze historische spoorlijn werd tijdens WO 1 de Duitse opmars tot stilstand gebracht. Het werd een lange steeds rechtdoor lopende fietstocht en iets voor je Nieuwpoort binnen rijd passeerde je het Provinciedomein "De Koolhofput". Onderweg geen terrasje te bespeuren dus zetten we koers naar de Zeedijk in Nieuwpoort voor een lekkere wafel met slagroom.

Weer een goed gevulde dag vandaag. Vermits je hier op de camperplaats voor de eerste 24uur een vast bedrag betaalde en voor de rest per uur, leek het ons beter om na het avondeten de terugreis aan te vatten. En gingen we thuis gratis slapen 😊